

визначені актуальні виклики та загрози національній безпеці, наприклад, зростання споживання природних ресурсів при скороченні запасів, що призводить до боротьби за доступ до природних ресурсів, скорочення біологічного різноманіття, що тягне незворотні наслідки для екосистем [6, с. 58].

Отже, охорона довкілля від надзвичайних екологічних ситуацій повинна бути пріоритетом у діяльності держави, а це, в свою чергу, потребує систематичного вдосконалення механізму правового регулювання.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Конституція України: прийнята 28 червня 1996 року. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30. Ст. 141.
2. Про охорону навколишнього природного середовища: Закон України від 25 червня 1991 року. *Відомості Верховної Ради України*. 1991. № 41. Ст. 546.
3. Про зону надзвичайної екологічної ситуації: Закон України від 13 липня 2000 року. *Відомості Верховної Ради України*. 2000. № 42. Ст. 348.
4. Про Основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2030 року: Закон України від 28 лютого 2019 року. *Відомості Верховної Ради України*. 2019. № 16. Ст. 70.
5. Гетьман А. П. Екологічне право України: навчальний посібник Харків.: Право 2017. 381 с.
6. Сірант М. Правове регулювання забезпечення екологічної безпеки при надзвичайних ситуаціях. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. Серія: «Юридичні науки». 2021. № 4 (32). С. 56-61.

Костюк Мар'яна Іванівна,

студентка 2-го курсу факультету

прокуратури та слідства (кримінальної юстиції)

Національного університету «Одеська юридична академія»

Науковий керівник: к.ю.н., доцент, доцент кафедри аграрного, земельного та екологічного права Годованюк А. Й.

ЗЕМЕЛЬНІ ВІДНОСИНИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Реалії сьогодення зачепили усі можливі сфери суспільного життя і, безумовно, земельні відносини не є виключенням. Потреби воєнної економіки та належного функціонування громад вимагає значно рішучих дій, ніж зазвичай. Саме це стало поштовхом до внесення пев-

них змін у нормативно-правові акти та прийняття нових, які будуть пристосовані до сучасних умов життя.

У мирні часи, до прикладу, процедура надання земельної ділянки могла займати декілька місяців, а наразі це неефективно. Також з початку збройної агресії в Україні було призупинено функціонування електронних реєстрів. Це свідчить нам про те, що певний період процедура набуття і реалізації прав на землю не працювала належним чином, а тому отримати земельну ділянку і зареєструвати її звичним на той час шляхом було неможливо. Згодом роботу було відновлено, але звісно що у виключному переліку на певних територіях. Фактично це створило передумови для змін у законодавстві, які покликані кардинально спростити й пришвидшити процедуру надання земельних ділянок, проведення землеустрою та полегшити процедуру реєстрації прав на них в умовах воєнного періоду загалом. Варто зазначити, що усі правові норми, про які надалі буде йти мова, передбачені для застосування лише у період воєнного стану.

На початку квітня набув чинності Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо створення умов для забезпечення продовольчої безпеки в умовах воєнного стану» [1]. Також не менш важливим є Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо особливостей регулювання земельних відносин в умовах воєнного стану» [2].

Варто звернути увагу на основні аспекти даних нормативно-правових актів та розкрити їх сутність. Вагомим нововведенням є саме поновлення на один рік дії договорів щодо використання земель сільськогосподарського призначення, безумовно, якщо договір оренди закінчився під час дії воєнного стану. Звісно, це досить зручно, скажімо, якщо особа знаходиться на території, де ведуться активні бойові дії, вона зможе легально користуватися земельною ділянкою без жодних внесень до реєстру і строк користування буде поновлено автоматично.

Також запровадили спрощену процедуру передачі в оренду сільськогосподарських земель держаної та комунальної власності. Раніше проводилися так звані торги, тобто визначали того, хто запропонує найкращі умови та лише таким чином можливо було продавати або передавати у користування земельні ділянки. Оскільки це займає забагато часу, наразі такий спосіб був би недоречним. Також спрощена процедура стосується передачі в оренду земельних ділянок

постійними землекористувачами. До прикладу, якщо у фермера є земельна ділянка, але він з певних обставин не може належним чином використати її, з'явилася можливість спрощеної процедури передачі права користування нею тому аграрію, який буде її використовувати за призначенням і створить для цього усі умови.

Окрім цих аспектів, закони встановлюють дозвіл передачі орендарям та суборендарям прав оренди та суборенди земельних ділянок сільськогосподарського призначення. Тобто, якщо з певних причин вони не в змозі використовувати земельну ділянку належним чином, то можуть легально передати права користування нею іншим господарським підприємствам, які забезпечать відповідні умови задля ефективного її функціонування. Варто згадати ще один не менш важливий аспект – це новий порядок державної реєстрації договорів оренди землі.

Отже, наразі зміни у нормативно-правових актах покликані забезпечити ефективність регулювання сфери земельних відносин у воєнний період. Зараз триває процес застосування даних правових норм на практиці, тому більш детальні висновки можна буде зробити лише згодом. Позитивним є те, що більшість змін дійсно спрощено та врегульовано саме так, аби максимально пристосуватися до реалій сучасного світу.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо створення умов для забезпечення продовольчої безпеки в умовах воєнного стану: Закон України від 7 квітня 2022 року № 2145. *Офіційний вісник України*. 2022. № 31. Ст. 43.

2. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо особливостей регулювання земельних відносин в умовах воєнного стану: Закон України від 9 червня 2022 року № 2247. *Офіційний вісник України*. 2022. № 47. Ст. 15.